

"4 mei, blijven we herdenken?"

Herdenken? De doden uit de Tweede Wereldoorlog? Welke...de joodse slachtoffers, de zigeuners, de homoseksuelen, de Jehova's Getuigen, de verstandelijk gehandicapten, de verzetsstrijders, de soldaten aan deze en gene (jawel) zijde? Allemaal, wat mij betreft, ja ook de duitse soldaten, die in zomerkleding de russische winter werden ingestuurd, de pubers en oude mannen die ineens opgeroepen werden en de burgerslachtoffers aan beide zijden.

Maar dan ook de slachtoffers uit Srebrenica, de Tutsi's, de slachtoffers van Pol Pot, Vietnam, Korea, Afghanistan...Ik hoef ze denk ik niet allemaal te noemen.

Als we maar gedenken waar de mens toe in staat is, waar wij toe in staat zijn als we ons laten meesleuren door een idiote gedachte dat wij meer waard zijn dan anderen en dat die anderen dus het veld moeten ruimen. En die gedachte wordt ingeprent met haat zaaien en belachelijk maken.

Als we elke nieuwe (of hernieuwde) theorie nou eens zouden toetsen aan de gedachte: zou ik aan de andere kant willen staan? Hoe zou ik me voelen als die maatregelen mij betroffen? Dat zou wel eens een hoop ellende kunnen schelen.

Het geeft herdenken iets constructiefs...

© mei 2010, Alida, BasicPublishing.nl